

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

Žalobce

P. P. – BRAMKO, IČ: 125 20 934
se sídlem č.p. 196, Semice,
právně zastoupeného JUDr. Alenou Bánayovou, advokátkou
se sídlem Lazarská 13/8, Praha 2,

proti

žalovanému

Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a.s.
se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8 – Karlín,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí představenstva Podpůrného a garančního rolnického fondu a.s. ze dne 23. 11. 2022, č. j. S-1500174/05983/2021-P,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a.s. (dále jen „PGRLF“) sdělením ze dne 30. 6. 2021, č. j. S-1500174/05983/2021–V, žalobci oznámil, že v souladu s paragrafem 2da odst. 8 zákona č. 252/1997 Sb. o zemědělství (dále jen „zákon o zemědělství“) a zásadami PGRLF č. 53434/2017 (dále jen „Zásady“) zamítnul žádost žalobce o podporu a vyrozuměl jej o neposkytnutí podpory v programu pojištění 2021.
2. Jako důvod pro zamítnutí žádosti žalovaný posoudil a vyhodnotil, že žalobce v postavení žadatele nenaplnuje definici malého a středního podniku (MSP) stanovenou v platných Zásadách pro poskytování finanční podpory pojištění v části A. 1.2, podle kterých příjemcem podpory může být jen subjekt, který je jen malým nebo středním podnikem, tj. podnikem, který zaměstnává méně než 250 osob a ročním obratem méně než 50 000 000 EUR a/nebo jehož bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje částku 43 000 000 EUR dle přílohy a nařízení komise č. 702/2014 ze dne 25. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 smlouvy o fungování EU prohlašují určité kategorie podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech za slučitelné s vnitřním trhem.
3. Proti sdělení podal žalobce námitky, o nichž rozhodl žalovaný (představenstvo PGRLF) tak, že tyto námitky zamítl a rozhodnutí výboru ze dne 1. 6. 2021 potvrdil.
4. Žalovaný takto rozhodl poté, co dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že hodnoty stanovené nařízením komise č. 702/2014 nepřekračuje.
5. Z veřejně dostupných informací vyplývá, že stejnou adresu místa pobytu Semice č. p. X mají M. P., P. P. st., J. O. a P. P. ml.; podle výpisu z katastru nemovitostí se jedná o zastavěnou plochu a nádvoří (rodinný dům). Z činnosti žalovaného bylo rovněž známo, že P. P. ml. komunikuje s PGRLF ohledně podepisování příslušných dokumentů s rodiči; nelze tak tvrdit, že není možno prokázat propojení klientů na základě rodinných vazeb. Námitky, které žalobce podával, neprokázaly ani nevyvrátily, že rodinné vazby mezi vlastníky společností, které jsou součástí družstva a fyzickými osobami podnikajícími neexistují, rovněž nebylo prokázáno, že neexistují zaměstnanci, kteří působí v rámci družstva i v rámci jednotlivých společností jako zaměstnanci. PGRLF vzal za prokázanou existenci propojenosti zaměstnanců u několika společností, přičemž posoudil splnění podmínek stanovených programem podpory na žadatele a ekonomická a právní rizika spojená s podklady a dokumenty předloženými se žádostí tak, že odůvodňují ekonomická a právní rizika žadatele o podporu. Uzavřel, že žalobce představuje právní riziko spočívající v tom, že by poskytnutím podpory nebylo dosaženo účelu podpory z důvodu nenaplnění definice MSP.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. V podané žalobě žalobce rekapituloval skutkový stav a argumentoval přípustností žaloby s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Proti samotnému rozhodnutí žalovaného pak vznesl dvojí žalobní námitku: nezákonnost spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a nerespektování závazného právního názoru soudu.
7. V podané žalobě žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaný založil na závěru, že žalobce je třeba považovat za podnik propojený se všemi členy družstva, kdy pro účely posouzení splnění podmínek dotace sečetl rozhodné ukazatele za všechny členy družstva a konstatoval jejich překročení. Za skupinu fyzických osob žalovaný v napadeném rozhodnutí označil rodinu P., tedy žalobce, J. P., M. P. a Ing. P. P. ml., přičemž se omezil na konstatování existence personálního propojení dotčených podniků prostřednictvím rodinných vazeb. Údajné společné jednání těchto osob, respektive podniků žalovaný nezaložil na žádném skutkovém zjištění plynoucím z provedených důkazů, nýbrž na pseudoprávní domněnce vykonstruované v uživatelské příručce na straně 35, podle níž v rámci propojení prostřednictvím fyzických osob podle čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o MSP se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně. Tato domněnka není správná ani závazná.
8. Jak žalobce uvedl, o rozhodnutí žalovaného již jednou správní soud rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 6. 4. 2022 č. j. 18 A 110/2022-65, kterým zrušil rozhodnutí žalovaného z důvodu nepřezkoumatelnosti. Městský soud v Praze v tomto rozsudku s odkazem na rozhodnutí Soudního dvora Evropské Unie (SDEU) ze dne 27. 2. 2014 ve věci C-110/03 konstatoval, že podmínka, aby fyzické osoby jednaly společně je splněna, pokud tyto osoby ladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotýčných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Podniky mohou být považovány za propojené ve smyslu shora uvedeného článku, pokud z analýzy právních i hospodářských stavů mezi nimi vyplývá, že prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob, které jednají společně, tvoří jedinou hospodářskou entitu, ačkoliv formálně neudržují některý ze vztahů uvedených pod písmeny a) až d) předmětného článku.
9. Zrušujícím rozsudkem městský soud žalovanému uložil konkrétní pokyny, které byl žalovaný povinen respektovat při vydávání nového rozhodnutí. Především byl žalovaný povinen identifikovat společnosti, které považuje za propojené se žalobcem ve smyslu přílohy 1 vymezit hlediska, která pak v závěru o naplnění znaků propojenosti podniků vedou a uvést na základě jakých konkrétních úvah jsou tato hlediska pro závěr o propojenosti žalobce a dalších podniků přenositelná a relevantní. Pokud by žalovaný určitá kritéria považoval za stěžejní pro konstatování propojenosti žalobce s dalšími podniky musí formulovat konkrétní závěry a úvahy, na jejichž základě k těmto závěrům dospěl, a to způsobem, aby tyto závěry mohly být soudem věcně přezkoumány.
10. Žalobce v podané žalobě namítá, že žalovaný právní názor a pokyn soudu nerespektoval a v napadeném rozhodnutí opět neprovedl žádnou analýzu hospodářských a právních vztahů mezi podniky družstva a namísto toho paušálně odkázal na uživatelskou příručku.
11. V další části žalobní argumentace žalobce uvedl, že další podmínkou pro určení propojení podniků je podle přílohy nařízení, že vyvíjejí činnosti na stejném relevantním trhu nebo na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

sousedních trzích. V napadeném rozhodnutí však žalovaný relevantní trh, na němž by měli členové družstva svou činnost vykonávat, nedefinoval. Žalovaný vyjmenoval jednotlivé plodiny, které v jednotlivých letech pěstoval žalobce a některý z dalších členů družstva, takový seznam však není definicí relevantního stejného trhu. Samotná skutečnost, že některým členům družstva jsou společné některé pěstované plodiny, ještě neznamená, že vyvíjejí činnost na stejném trhu, tím spíše, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nespecifikuje, zda jsou některé plodiny společné všem a které to případně jsou. Žalobce porovnal plodiny a shledal, že v roce 2018 neexistovala ani jedna plodina společná všem členům družstva, v roce 2019 pěstovali všichni pouze brambory, není však zřejmé, zda rané či pozdní, a v roce 2020 pěstovali všichni pouze mrkev. Jediná všem společná plodina z řádově desítek různých pěstovaných plodin, nad to v každém roce jiná, však, jak žalobce namítl, nemůže vést ke skutkovému závěru o působení členů družstva na stejném trhu.

12. Žalobce dále namítl, že žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami, které žalobce uplatnil, ačkoliv k řadě těchto námitek již Městský soud v Praze svůj závazný právní názor vyjádřil.
13. Žalovaný v napadeném rozhodnutí stručně odkázal na svůj závěr o propojení podniků skrze rodinné vazby ve spojení s uživatelkou příručkou a argumenty žalobce se nezabýval, konkrétně k námitce žalobce spočívající v existenci předchozích rozhodnutí správních orgánů o tom, že podniky družstvu propojeny nejsou, žalovaný konstatoval, že k námitce nelze přihlídnout a žalobce nesplňuje prahy stanovené pro MSP na základě propojení s podniky. Odlišná rozhodnutí správních orgánů o stejné otázce, která má zásadní vliv na podnikání, narušují podle žalobce princip právní jistoty.
14. K námitce žalobce spočívající v nepřiléhavosti rozsudku SDEU ze dne 22. 5. 2019 ve věci T-604/15 Ertico-ITS EUROPE na konkrétní případ, žalovaný pouze uvedl, že rozsudek na žalobce nedopadá. Konkrétním rozdílem mezi okolnostmi případu Ertico a okolnostmi týkajícími se žalobce se žalovaný nevěnoval. Tyto rozdíly přitom zdůrazňuje Městský soud v Praze ve zrušujícím rozsudku. Žalovaný v rozporu se závazným právním názorem soudu ve věci rozsudek Ertico opětovně aplikoval na základě nepřipustně zjednodušujícího výkladu, že jakékoliv poskytnutí finanční pomoci automaticky znamená propojení podniků.
15. Družstvo je nadnárodní organizací producentů ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 1308/2013; účelem odbytových družstev organizací producentů je posílení postavení jednotlivých samostatných pěstitelů citlivých komodit vůči síle nadnárodních řetězců. Určitá míra koordinace a kooperace, včetně nahodilé finanční pomoci, je mezi členy odbytového družstva nezbytná a bez této spolupráce by organizace producentů uvedený účel nemohla naplňovat.
16. Jak žalobce uvedl, pokud je na jedné straně cílem a účelem existence a fungování družstva právě ochrana nezávislých malých subjektů před zneužívacími praktikami velkých hráčů na trhu, na druhé straně nelze tyto subjekty trestat za to, že takové útočiště a ochranu hledají a využívají ji, jak žalovaný nesprávně činí a prohlašovat je díky tomu za propojené subjekty a tím je připravit o podporu určenou malým a středním podnikům.
17. Žalobce v další části žaloby namítl, že posuzování podniků jako automaticky propojených pouze na základě existence rodinných vazeb mezi fyzickými osobami, které se v těchto podnicích angažují, představuje porušení práva žalobce na podnikání.

18. S uvedenou námitkou se žalovaný nevypořádal. V napadeném rozhodnutí uvedl, že „*PGRLF není schopna jakýmkoliv svým rozhodnutím omezit žadatelovo právo svobodně podnikat. V souladu s čl. 6 odst. 2 přílohy nařízení je třeba k údajům podniku žadatele přičíst údaje propojených podniků. Nelze tak posuzovat údaje žadatele samostatně pakliže má propojené podniky v souladu s čl. 3 odst. 3 přílohy nařízení*“, tím žalovaný vytvořil argumentační kruh. Omezení žalobcova podnikání spočívá v diskriminaci žalobce v přístupu k dotacím oproti jiným MPS, a to jen proto, že je členem družstva, respektive, že členové jeho rodiny podnikají v témže oboru.
19. Žalobce dále namítl, že příručkové dogma kladoucí rovnítko mezi rodinnou vazbu a společné jednání podniků zasahuje i do ústavní ochrany rodiny. Žalobce považuje za běžné, že rodiny žijí i po několik generací ve stejné oblasti a že následná generace jde v profesních šlépějích předků, což se děje ještě častěji v oboru zemědělského hospodaření. Žalobce je zde diskriminován oproti jiným žadatelům z důvodu existence jeho rodinných vztahů.
20. Žalobce dále namítl, že žalovaný se nevypořádal s obsahem doplnění informací, v němž objasnil, že jako zemědělec je při výběru plodin podroben omezení vyplývajícím s klimatických a dalších vnějších podmínek. Výběr plodin tak není znakem propojení. Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí soustředil pouze na malou skupinku plodin, které pěstuje jak žalobce, tak další člen družstva a zcela pominul četné rozdíly mezi členy družstva, které naopak svědčí o absenci společného jednání, mimo jiné, že spektrum plodin pěstovaných členy je navzdory omezeným možnostem diverzifikované a existuje zde více unikátních než stejných plodin. Žalovaný se omezil na konstatování, že tato námitka není relevantní.
21. V další části žalobní argumentace žalobce odkázal na odůvodnění zrušujícího rozsudku pod bodem 121-123 a bodem 13; městský soud v tomto rozhodnutí žalovanému vytkl, že ze zrušeného rozhodnutí není jednoznačné, zda správní orgány dospěly k závěru, že zde existuje riziko, že žalobce prahey překročil, nebo že vzaly za prokázané, že tyto prahey žalobcem překročeny byly. Stejnou vnitřní rozpornost vykazuje i nyní napadené rozhodnutí. Žalovaný na straně 4-6 uvádí, že všechny podniky v družstvu jsou propojeny nikoliv, že existuje riziko jejich propojení na straně 7 pak uvádí, že v letech 2018-2020 žalobce překračoval prahey k určení MSP na poslední straně však uvádí, že dospěl k závěru, že zde existuje právní riziko ve smyslu paragrafu 2da odst. 8 písmeno e) Zadání. Žalobce konstatuje, že navzdory závaznému právnímu názoru soudu žalovaný neodstranil nedostatek spočívající v nerozlišení mezi zjištěním rizika nesplnění podmínek dotace a mezi prokázáním nesplnění podmínek dotace.
22. Ve druhém okruhu žalobních námitek žalobce konstatuje, že žalovaný vyvozuje stěžejní skutkové závěry z uživatelské příručky, která není závazným právním předpisem a ani nemůže sloužit jako důkazní listina.
23. Závěr o společném jednání rodiny v rámci družstva postrádá jakoukoliv oporu ve spise. Žalobce konkrétně namítl, že celé napadené rozhodnutí je prakticky postaveno na závěru, že rodina P. jsou fyzické osoby, které jednají společně – to je otázka skutková, skutková zjištění je žalovaný povinen učinit jedině na základě podkladů založených ve spise, ve vztahu k podmínce společného jednání se však ve spisu žádné důkazy nenacházejí. Svá skutková zjištění žalovaný dovozuje z uživatelské příručky, která však není závaznou právní normou. Závěr, že se nejedná o právně závazný text výslovně uvedl i Městský soud

v Praze v rozsudcích ze dne 3. 8. 2022 č. j. 18 A 52/2021-66 a ze dne 4. 5. 2022 č. j. 18 A 47/2021-35. Výslovně zde odkázal na rozhodnutí SD EU ve věci T- 745/17 Kerkosand spol. s.r.o., v němž se uvádí, že uživatelská příručka k definici malých a středních podniků nepředstavuje právně závazný text.

24. V podaném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl její zamítnutí s tím, že napadené rozhodnutí netrpí nepřezkoumatelností a bylo vydáno v souladu s právními předpisy.
25. Žalovaný vysvětlil, že je akciovou společností, jejíž jediným akcionářem je ministerstvo zemědělství, předmět její činnosti spočívá v poskytování podpor v oblasti zemědělství subjektům a ve formách, který je specifikován v zákoně o zemědělství.
26. Co se týče žalobce, ten dne 25. 1. 2021 podal žádost o podporu pojištění speciálních a ostatních plodin pro rok 2021. Poskytování podpory se řídí zásadami pro poskytování finanční podpory v pojištění podpůrným a garančním rolnickým a lesnickým fondem; právním základem tohoto programu je Nařízení Komise č. 702/2014 ze dne 25. 6. 2014, kterým se prohlašují určité kategorie podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech za slučitelné s vnitřním trhem. Cílem podpory je zpřístupnění pojistné ochrany širokému okruhu zemědělců a tím dosažení vyššího zajištění podnikatelských aktivit proti nepředvídatelným škodám. Žadatelem o podporu a příjemcem podpory může být pouze taková osoba nebo subjekt, který splní atributy podniků spadající do kategorie malých nebo středních podniků.
27. Žalobce v podané žádosti tvrdil splnění podmínky MSP, což doložil čestným prohlášením. Žádost žalobce byla zamítnuta, žalovaný dospěl k závěru, že je dáno právní riziko spočívající v tom, že žalobce podmínku MSP nesplňuje. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal námitky, o nichž zamítavě rozhodlo představenstvo žalovaného rozhodnutím ze dne 1. 9. 2021. Proti tomuto rozhodnutí byla podána správní žaloba, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 4. 2022 č. j. 18 A 110/2021-65, kterým městský soud rozhodnutí představenstva žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení žalobce podané námitky doplnil a doložil dokumenty, jimiž prokazoval, že podmínky MSP splňuje. Žalovaný v nyní přezkoumávaném rozhodnutí podaným námitkám opět nevyhověl.
28. Co se týče žalobních námitek, žalovaný konstatoval že na straně 4-6 napadeného rozhodnutí jmenovitě uvádí podniky, které považuje za propojené, nejedná se tedy o všechny členy družstva, jak žalobce nesprávně namítá. Pokud jde o podmínku společného jednání a působení na stejném relevantním trhu, žalovaný uvedl, že vychází z dopisu zástupce žalobce a z informace, že paní J. P. je manželkou žalobce, paní M. P. je jeho dcerou a pan Ing. P. P. je jeho syn; jsou zde tedy jasné příbuzenské vztahy a tato skutečnost vyplývá ze spisu. Tito příbuzní stejně jako žalobce vlastní většinové podíly v dalších společnostech, které pak žalovaný v souladu s čl. 3 odst. 3 písmeno a přílohy nařízení propojil. Podle uvedeného ustanovení přílohy se propojenými podniky rozumí mimo jiné podniky, mezi nimiž existuje vztah, kdy podnik vlastní většinou hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v jiném podniku. Stejný relevantní trh žalovaný zkoumal a vycházel z podkladů, které mu byly zaslány žalobcem a z nichž vyplývá, které plodiny pěstoval který podnik. Pokud dotyčný podnik pěstoval stejnou plodinu, logicky se musí pohybovat na stejném trhu, přičemž podniky obvykle pěstovaly více stejných plodin s více podniky.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

29. Pokud jde o charakter uživatelské příručky, žalovaný uvedl, že v souladu se zásadami bodu A.2. 1 výkladového listu, který tvoří součást Zásad, se při určení statusu MSP kromě přílohy nařízení uplatní i uživatelská příručka. Použití uživatelské příručky při posuzování splnění podmínek MSP u žadatele je tak dáno přímo v Zásadách. Také je běžně užívaná před soudy při výkladu podmínek při určování MSP. Aplikace uživatelské příručky je na místě také z důvodu efektivnosti poskytování podpor, kdy je třeba užít i jistého formalismu k pevnému stanovení pravidel, na základě kterých bude podpora poskytována.
30. Jak žalovaný dále uvedl, nemá potřebné pravomoci ani donucovací prostředky, a proto v souladu s § 2 da odst. 8 zákona o zemědělství postačuje vyhodnocení právního rizika, že žadatel nesplňuje podmínky MSP k tomu, aby podpora ze strany žalovaného poskytnuta nebyla. V daném případě byla zjištěna situace, že členové rodiny, a to rodiče s dětmi, jsou angažováni hned v několika společnostech, které pěstují stejné plodiny a pohybují se na stejném trhu, za této situace je zde podle názoru žalovaného minimálně právní riziko, že propojenými podniky jsou a je třeba jejich hodnoty zohlednit pro určení splnění podmínky MSP žalobce. V tomto smyslu je napadené rozhodnutí řádně odůvodněno, skutková zjištění, ze kterých je dovozováno společné jednání, jsou zde konkrétní příbuzenské vztahy mezi jednotlivými fyzickými osobami, které jsou ve spise doloženy odpovědí žalobce na otázku žalovaného ze dne 21. 6. 2022. Na tato skutková zjištění potom žalovaný aplikoval právní normu, konkrétně článek 3 odst. 3 přílohy nařízení, a to společně s jejím výkladem uživatelskou příručkou, která je pro žalobce závazná. Žalovaný uzavřel, že svým rozhodnutím není s to zasáhnout do práv žalobce na podnikání ani do ústavní ochrany rodiny žalobce.
31. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného setrval na svých stanoviscích a zopakoval podstatnou argumentaci, kterou uplatnil v podané žalobě. Poukázal na usnesení Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 13. 12. 2018, v němž je konstatováno, že družstvo Bramko CZ zapsané v obchodním rejstříku pod sp. Zn. Dr 6541, jehož je žalobce členem, sdružuje podniky, které nejsou vzájemně personálně propojeny. Má za to, že postupem žalovaného byla porušena zásada předvídatelnosti správního rozhodnutí, respektive zásada legitimního očekávání.

III.

Posouzení žaloby

32. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalobce byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
33. V první části žalobní argumentace žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a absenci řádného vypořádání námitek, které žalobce uplatnil proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

34. Obecně o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003–130, též rozsudek č. j. 2 Ads 33/2003–78). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002–24). Povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).
35. Městský soud v Praze nejprve přezkoumal obsah námitek proti sdělení o neposkytnutí podpory v programu pojištění podaných žalobcem dne 16. 7. 2021 v těchto námitkách žalobce namítl následující:
36. Způsobilost družstva BRAMKO CZ k uznání za nadnárodní organizaci producentů byla předmětem opakované kontroly a zkoumání ze strany Státního zemědělského intervenčního fondu a ministerstva zemědělství. Opakovaně bylo potvrzeno, že členové družstva splňují podmínky pro členství v nadnárodní organizaci. Otázka propojenosti podniků a podnikatelů, kteří jsou členy družstva jako nadnárodního sdružení producentů podle prováděcího nařízení komise EU číslo 543/2011 byla v minulosti řešena, byl učiněn závěr, že družstvo sdružuje minimálně 5 producentů, kteří nejsou vzájemně personální propojeni. Závěr je takový, že podniky a podnikatelé v družstvu personálně propojeni nejsou.
37. Rozsudek Ertico na řešenou věc nedopadá, neboť vychází z odlišných skutkových okolností, přesto byl na posuzovanou věc aplikován.
38. Nesprávné konstatování propojení členů družstva PGRLF vytýká žadateli družstvu BRAMKO CZ a ostatním členům družstva personální propojení, a to: propojení přes společné sídlo, skutečnost, že ve vztahu k zákazníkům obchodním partnerům a odběratelům působí jako jeden celek, sdílení řídicích a technických dovedností prostřednictvím konkrétních pracovníků, sdílení technické a logistického zajištění, čímž disponují snazším přístupem k moderním technologiím v oblasti, v níž podnikají a společné jednání ve vztahu k plánování strategického rozvoje. Ve sdělení je konstatováno personální propojení rodiny P., aniž by žalovaný konkretizoval, kdo tuto rodinu tvoří a jaké příbuzenské vztahy mezi těmito osobami spatřuje. Pokud jde o adresu pobytu Semice čp X - je výlučně evidenčním administrativním údajem, který nemá vypovídající hodnotu. Závěry sdělení implikují, že osoby, které disponují vzájemnými rodinnými vazbami, nemohou podnikat ve stejném odvětví, takový závěr je diskriminační, zasahující právo svobodného podnikání. Samotná existence rodinných vazeb a formálně evidovaný pobyt na stejné adrese nemůže vyloučit podnikání spříbuzněných osob v rámci malého a středního podnikání v témže odvětví.
39. Personální propojení a sdílení řídicích a technických dovedností prostřednictvím konkrétních pracovníků na základě konstatování, že tyto osoby kromě jejich působení ve statutárních orgánech vybraných společností působí zároveň jako výrobní ředitel, hlavní

nákupčí, technický ředitel v jiné společnosti, která je rovněž členem družstva platí, že ani jedna z uvedených pozic neopravňuje příslušnou osobu společnost zastupovat, respektive jejím jménem činit právně závazná rozhodnutí. Ani další údajné sdílení řídicích a technických dovedností přes dvě řadové zaměstnankyně není z pohledu propojenosti relevantní. Umístění sídla společnosti na stejné adrese nemůže založit propojenost tvrzenou žalovaným. Všichni člen družstva jsou samostatnými subjekty s vlastními identifikačním číslem, samostatně vedeným účetnictvím a každoročně podávaným daňovým přiznáním, jedná se o zcela samostatné daňové subjekty. Družstvo BRAMKO CZ je nadnárodní organizací producentů ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 1308/2013 a splňuje veškeré podmínky a požadavky také dle národní legislativy zejména nařízení vlády číslo 318/2008 Sb. Žadatel uvedl, že účelem sdružování členů do tzv. Odbytových družstev je posílení postavení jednotlivých samostatných pěstitelů citlivých komodit vůči síle nadnárodních řetězců organizace producentů. Své členy zastřešuje a prodává jejich produkci vlastním jménem, zastřešování členů je základním úkolem družstva jako takového, družstvo nezastupuje své členy výlučně ve všech aspektech jejich podnikání. Jedná se o nezávislé podniky pouze zastřešené družstvem BRAMKO CZ.

40. Zastřešování členů je základním úkolem družstva. Družstvo své členy nezastupuje ve všech aspektech jejich podnikání, například na mezinárodních veletrzích a jiných akcích vystupují jednotliví členové družstva sami za sebe, ani z webové stránky www.bramko.cz nevyplývá, že by za všechny jednalo výlučně družstvo.
41. V sekci kontakty jsou uvedeny kontaktní údaje na jednotlivé společnosti. PGRLF žadateli vytýká, že ačkoliv družstvo BRAMKO CZ tvrdí, že je pouze odbytové, na webových stránkách uvádí i informace o využívání moderních technologií při pěstování a sklizni. Podle žadatele ani z obsahu této informace nelze konstatovat žádné propojení, informace jsou na webové stránce uvedeny s cílem propagovat odbytové družstvo a zvýšit jeho odbyt.
42. Dále je vytýkáno společné jednání ve vztahu k plánování strategického rozvoje, k tomu žalobce namítl, že jednotlivé podniky si v rámci družstva konkurují, družstvo má možnost vybrat si ze svých členů dodavatele, každý ze členů si sám volí plodiny i jednotlivé odrůdy, které bude pěstovat, liší se rovněž technologie pěstování. Zajištění plánování produkce a její přizpůsobení poptávce neprobíhá, tak jak uvádí PGRLF, ale v rámci plánování a přizpůsobování produkce. Družstvo zajišťuje výlučně činnosti směřující k zajištění cílů družstva, neboť kdyby své členy nekoordinovalo, nebylo by schopno efektivně reagovat na sílu nadnárodních řetězců.
43. Žalobce vytkl žalovanému, že vytváří absurdní právní konstrukce, kdy vstupem do OP ztrácí členové svou samostatnost a stávají se propojenými podniky s ostatními členy OP. V tomto případě by OP ztratil základní definiční znaky dle platné legislativy zejména demokratickou kontrolu, maximální 20 % podíl na hlasovacích právech jednotlivých členů atd. V podmínkách České republiky nebylo možné založit jakoukoliv organizaci producentů, neboť sdružením členů by dle právní konstrukce PGRLF vznikla jejich propojenost.
44. Členské státy Evropské unie určují právní formu a podrobnosti uznávání OP, nařízení vlády č. 318/2008 stanovilo jako právní formu družstvo nebo s.r.o. Jedná se tedy o povinnou právní formu předepsanou členským státem, která nemůže jít k tíži jednotlivých členů družstva.

45. Žalobce shrnul, že všichni členové družstva jsou samostatnými podnikateli jednoznačně odlišenými vlastním identifikačním číslem, sídlem, každoročně podávaným daňovým přiznáním i samostatně vedeným účetnictvím. Žádná z dosud prováděných kontrol neprokázala jakékoliv zvýhodnění či zneužití postavení některého ze členů družstva ve prospěch či neprospěch některého z členů, ani propojenost podniků dle definice přílohy číslo I nařízení komise č. 700/2014.
46. Městský soud v Praze přezkoumal odůvodnění napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že dostojí všem shora specifikovaným nárokům na přezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu. Městský soud předem konstatuje, že přezkoumávané rozhodnutí se nemusí dopodrobna vypořádat s každou dílčí námitkou uplatněnou účastníkem řízení, rozhodné je, že jsou srozumitelným a přezkoumatelným způsobem vypořádány námitky klíčové a z obsahu rozhodnutí zřejmě vyplývá, na základě jakého skutkového stavu správní orgán rozhodoval, jaký právní předpis aplikoval a jakou právní úvahu v rámci této aplikace učinil.
47. V napadeném rozhodnutí žalovaný nejprve citoval ze Zásad bod A1. 2. písm. b, ve kterých jsou uvedena kritéria malého nebo středního podniku, konkrétně jde o podnik, který zaměstnává méně než 250 osob a má roční obrát méně než 50 000 000 EUR a/nebo, jehož bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje částku 43 000 000 EUR. Dále citoval z výkladového listu k zásadám s tím, že k definici malých a středních podniků se uplatní i uživatelská příručka vydávaná Evropskou komisí.
48. Poté žalovaný přistoupil k výkladu přílohy číslo 1 Nařízení komise č. 702/2014 s tím, že *propojenými podniky se rozumí mimo jiné podniky, mezi nimiž existuje vztah, kdy podnik vlastní většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v jiném podniku (čl. 3 odst. 3 písmeno a); podniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně jsou taktéž považovány za propojené podniky pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích (čl. 3 odst. 3 přílohy nařízení).*
49. Z uživatelské příručky pak vyplývá, že v rámci propojení prostřednictvím fyzických osob podle čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o MSP se *rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně.* V souladu s uživatelskou příručkou: *podniky, v nichž došlo ke změně vlastnictví je nutno posoudit na základě vlastnické struktury v době uskutečnění transakce, nikoliv v době uzavření účtu za poslední období.* Dále žalovaný konstatuje, že z dopisu právního zástupce žalobce jako žadatele vyplývá, že tento má rodinné vazby s následujícími osobami J. P., která je jeho manželka, M. P. jeho dcera a Ing. P. P. jeho syn.
50. Podnik žalobce je v souladu s čl. 3 odst. 3 písm. a přílohy Nařízení propojen s podnikem Bruinsma Czech s.r.o., IČO 62968262, neboť žalobce vlastní v této společnosti od roku 2007 podíl ve výši 80 %.
51. Společnost BRAMKO, s.r.o., jejímž jediným společníkem byl podle zápisu v obchodním rejstříku v roce 2018 Ing. P. mladší, byla propojeným podnikem žadatele (žalobce) prostřednictvím fyzických osob jednajících společně.
52. S podnikem žalobce byly v rozhodném období rok 2018-2020 propojeny tyto společnosti (a to prostřednictvím fyzických osob, které jednají společně ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Nariadení): spoločnosť AGÁTA, spol. s r. o., IČO 4754587 jejímž jediným společníkem byla paní J. P.,

společnost Semická s. r. o., IČO 25756630, jímž jediným společníkem byla paní M. P., fyzická osoba Ing. P. ml., IČO 72555319.

společnost CAMPO SOIL II - SOCIEDADE DE EXPLORACAO E COMERCIALIZACAO AGRICOLA LDA, IČO: 503079960 se sídlem v Portugalsku, jejímiž společníky podle výpisu z portugalského obchodního rejstříku byli v roce 2018 žalobce s podílem 74 % a pan Ing. P. mladší v období od 1. 1. 2018 do 5. 9. 2018 a v roce 2020 pan i Ing. P. mladší od 8. 7. 2020 do 9. 9. 2020 s podílem 69 % a od 9. 9. 2020 do 31. 12. 2020 s podílem 62 % a paní M. P. od 8. 7. 2020 do 9. 9. 2020 s podílem 31 % a od 9. 9. 2020 do 31. 12. 2020 s podílem 28 %.

53. Žalovaný se dále zabýval i sdílením trhu prostřednictvím stejných pěstovaných plodin jednotlivými společnostmi podnikajícími fyzickými osobami v roce 2018 2019 a 2020 a zjistil, že

- v roce 2018 žalobce pěstoval totožně brambory, pšenici, mrkev, česnek, cibuli, salát a petržel se společností BRAMKO s.r.o. celer, brambory, pšenici, mrkev, česnek, cibuli, salát a petržel se společností AGÁTA. cibuli, mrkev, salát, brambory, celer, kedlubny a tykve se společností Semická. česnek a pšenici s Ing. P. ml. dále pěstovali totožně společnosti BRAMKO s.r.o. a AGÁTA petržel, brambory, hořčici, ředkvičky, cibuli, česnek, pšenici, mrkev a salát. BRAMKO s.r.o a Semická cibuli, mrkev, salát a brambory. BRAMKO s.r.o. a Ing. P. ml. česnek a pšenici. AGÁTA a Semická cibuli, mrkev, trávy, salát, brambory a celer. AGÁTA a Ing. P. ml. česnek a pšenici,
- v roce 2019 žalobce a AGÁTA česnek, celer, cibuli, mrkev, salát, pšenici, petržel a brambory. Žalobce a Semická mrkev, cibuli, salát, brambory, kedlubny, celer a pšenici. Žalobce a Ing. P. ml. česnek a brambory. Společnosti AGÁTA a Semická mrkev, cibuli, salát, brambory, trávy, celer a pšenici. AGÁTA a Ing. P. ml. česnek a brambory. Semická a Ing. P. ml. brambory,
- v roce 2020 žalobce a AGÁTA mrkev, brambory, pšenici, cibuli, celer, salát, česnek, a petržel. Žalobce a Semická brambory, mrkev, tykve velkoplodé, cibuli, petržel, salát kedlubny, celer. Žalobce a Ing. P. ml. Kedlubny, mrkev a česnek. Žalobce a Camposol mrkev, celer, tykve velkoplodé, petržel a ředkvičky. Dále společnosti AGÁTA a Semická pěstovaly shodně brambory, mrkev, cibuli, petržel, salát, trávy a celer. AGÁTA a Ing. P. ml. mrkev a česnek. AGÁTA a Camposol mrkev, celer, petržel a ředkvičky. Semická a Ing. P. ml. kedlubny a mrkev. Semická a Camposol mrkev, celer, tykve velkoplodé a petržel. Camposol a Ing. P. ml. mrkev.

54. Žalovaný uzavřel, že všechny uvedené podniky jsou propojeny v souladu s čl. 3 odst. 3 přílohy k Nařízení prostřednictvím fyzických osob, které jednají společně, neboť svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu.

55. V další části odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval propojením společnosti Camposol s družstvem BRAMKO CZ s tím, že tato má přístup k finančním zdrojům družstva. K tomu citoval ze zápisu z jednání členské schůze ze dne 12. 9. 2018, ze dne 25. 10. 2018 a ze dne 19. 6. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

56. Žalovaný dospěl k závěru, že společnost Camposol měla přístup k finančním prostředkům družstva, které opakovaně na její vyžádání zasílalo finanční zdroje. Podle jeho závěru (v souladu s rozsudkem tribunálu ve věci Ertico), i když podnik splňuje kritérium nezávislosti, z ekonomického hlediska patří de facto k velké hospodářské skupině, pokud v důsledku organizačních vazeb s partnery nebo členy má přístup k finančním prostředkům platbám a podpoře, a proto není vystaven takovým znevýhodněním, jakým jsou obvykle vystaveny MSP. Žalovaný konstatoval, že společnost Camposol zjevně měla přístup k finančním prostředkům družstva BRAMKO CZ, jedná se tak o propojené podniky, proto také hodnoty družstva BRAMKO CZ je třeba zohlednit v hodnotách žalobce pro rok 2018 až 2020.
57. V další části napadeného rozhodnutí se pak žalovaný vypořádal jednotlivě s dílčími námitkami žalobce.
58. Co se týče personálního propojení přes rodinu P. uvedl, že jednotlivé příbuzenské vztahy a jednotlivé podniky, které v rozhodnutí konkretizoval, jsou propojené v souladu s čl. 3 odst. 3 přílohy Nařízení. Podle uživatelské příručky se rodinné vazby považují za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně. V projednávaném případě se jedná o manželku a děti žalobce jako žadatele. Nelze pochybovat o skutečnosti, že intenzita rodinných vazeb je zde dostatečná pro konstatování společného jednání ve smyslu uživatelské příručky.
59. Rozsudek ve věci C-830/19 není na situaci žalobce aplikovatelný.
60. Na propojení žadatele s uvedenými podniky nemá sdílení zaměstnanců žádný vliv. Co se týče sídla společnosti, konstatoval žalovaný, že vskutku je-li sídlo společnosti na stejné adrese, nemůže to ještě založit propojenost podniků, avšak tato propojenost vyplývá z ostatních zjištěných skutečností. Propojení podniků prostřednictvím vlastnictví podílu ve společnosti či prostřednictvím fyzických osob, které jednají společně, nemůže vyvrátit ani námitka žalobce, že družstvo je organizací producentů a je u něj nutný jistý stupeň koordinace.
61. Námitku, že zemědělský trh je homogenizovaný, žalovaný označil za nikoliv relevantní. Pokud bylo namítáno, že podniky sdružené v družstvu jsou samostatné v oblasti zemědělské techniky a dalšího vybavení, které jsou každým vlastněny a že sám žalobce nakupuje v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek, nejedná se o argument, který by byl schopen ovlivnit závěry o propojení podniků prostřednictvím vlastnictví podílů a prostřednictvím fyzických osob jednajících společně v souladu s čl. 3 odst. 3 přílohy Nařízení.
62. Závěrem pak žalovaný konstatuje, že existuje právní riziko ve smyslu § 2 da odst. 8 písm. e) zákona o zemědělství, že žalobce v daném sledovaném období a po zohlednění dvouletého přechodného období nesplňuje podmínku stanovenou pro žadatele o podporu v bodě A2 písmeno b zásad, neboť nenaplnuje definici MSP.
63. Městský soud tedy konstatuje, že žalovaný respektoval pokyn, který pro něj závazně vyplynul z předchozího rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2020, č. j. 18 A 110/2021-65, jakož i z citované judikatury. Řádně se vypořádal se všemi klíčovými i dílčími námitkami, které žalobce uplatnil v podaném opravném prostředku, závěry, k nimž dochází jsou přezkoumatelné a nejsou v rozporu se zjištěným skutkovým stavem. Prvou žalobní námitku pro proto městský soud odmítá jako nedůvodnou.

64. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, osmý senát městského soudu částečně vychází ze shora uvedeného rozsudku ze dne 6. 4. 2020, č. j. 18 A 110/2021-65, který ve věci předcházel, s jeho závěry však nesouhlasí bezvýhradně.
65. Mezi účastníky není sporu o obsahu správního spisu, z nějž vyplývají následující, pro věc relevantní skutečnosti:
66. Dne 25. 1. 2021 podal žalobce žádost o podporu poskytovanou žalovaným z programu pojištění plodin speciálních a pojištění plodin ostatních (dále též „Žádost“), včetně příloh.
67. Z doplňujícího vyjádření žalobce k podané Žádosti se podává, že žalobce si je vědom, že v rámci žádosti uvedl, že je malým a středním podnikem, což považuje za správný závěr, i přes dřívější sdělení žalovaného o neposkytnutí finanční podpory pojištění ze dne 10. 12. 2020 a rozhodnutí ze dne 5. 1. 2021. Tímto žalovaný nevyhověl žádostem žalobce o poskytnutí úvěru z programu Investiční úvěry Zemědělec a o poskytnutí podpory ve formě snížení jistiny úvěru, a to právě z důvodu právního názoru žalovaného, že žalobce není malým a středním podnikem. S předmětným rozhodnutím žalobce nesouhlasil a podal proti tomuto k představenstvu žalovaného námitky, neboť měl za to, že dokud není ze strany příslušných orgánů pravomocně rozhodnuto o tom, zda splňuje či nesplňuje definiční znaky malého a středního podniku, může se nadále jako malý a střední podnik ucházet o poskytnutí prostředků z programu žalovaného. Žalobce uvedl, že v rámci předmětných rozhodnutí žalovaný neprávě konstatoval personální propojení žalobce s ostatními členy Družstva. Ve zbytku vyjádření žalobce konstatoval důvody, pro které je přesvědčen, že závěr žalovaného byl nesprávný, neboť splňuje definiční znaky malého a středního podniku a nemůže být spolu s ostatními členy Družstva posuzován jako jeden podnik.
68. Ve správním spise je dále založen dokument s názvem „Skupina BRAMKO – číselné ukazatele k posouzení velikosti podniku (MSP), Hrubý pohled na skupinu“, obsahující schéma osob (fyzických i právnických) zapojených ve skupině.
69. Z dokumentu nazvaného „Skupina BRAMKO – číselné ukazatele k posouzení velikosti podniku (MSP)“ se podávají údaje založené na datech převzatých žalovaným z „or.justice.cz“, konkrétně účetních závěrek jednotlivých členů skupiny, jejich výročních zpráv a zpráv auditora, kdy žalovaný konstatoval v propojené skupině počty zaměstnanců, objem aktiv a roční obrát za léta 2018–2020. Na základě těchto dat uzavřel, že skupina překračuje všechny tři prahové hodnoty a nesplňuje tím základní podmínky pro zařazení do kategorie MSP.
70. Další dokument, opětovně nazvaný „Skupina BRAMKO – číselné ukazatele k posouzení velikosti podniku (MSP)“ obsahuje tabulku, ve které jsou jako žadatelé uvedeny subjekty: BRAMKO, s.r.o., Družstvo BRAMKO CZ [Družstvo], P. P. – BRAMKO [žalobce], AGÁTA, spol. s.r.o., Semická s.r.o. a Ing. P. P. Tabulka obsahuje u každého subjektu údaje o počtu zaměstnanců, údaj „Bil. Suma v tis. Kč“ a obrát za období let 2018 – 2020. Další tabulka pak obsahuje totožné subjekty a jsou v ní uvedeny údaje: podíl, vlastník, jednatel, Konečný uživatel výhod / skutečný majitel, předseda představenstva, člen představenstva, kontrolní komise, informace o zveřejnění účetní závěrky a „info“ [předmět činnosti jednotlivých subjektů].
71. Jak již městský soud v předcházejícím rozsudku uvedl (viz část *Právní a judikatorní východiska*) Článek 107 až 109 Smlouvy o fungování Evropské unie) v obecné rovině

upravuje oblast státních podpor, přičemž platí, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, obecně zakázány, s výjimkou případů výslovného povolení. Nařízením Komise č. 702/2014 se prohlašují určité kategorie podpory mj. v odvětví zemědělství za slučitelné s vnitřním trhem. Článek 28 předmětného nařízení pak za slučitelnou s vnitřním trhem (za splnění podmínek daných v odst. 2 až 6 článku a kapitoly I předmětného nařízení) označuje podporu poskytnutou malému a střednímu podniku působícímu v oblasti zemědělské prvovýroby na platby pojistného a stanoví její vynětí z oznamovací povinnosti.

72. Recitál 40 Nařízení Komise č. 702/2014 deklaruje, že za účelem odstranění rozdílů, které by mohly vést k narušení hospodářské soutěže, a pro usnadnění koordinace mezi jednotlivými iniciativami Evropské Unie a vnitrostátními iniciativami, které se týkají malých a středních podniků, jakož i z důvodu transparentnosti správy a právní jistoty, by definice malých a středních podniků použitá pro účely tohoto nařízení, měla být založena na definici v Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20. 5. 2003, s. 36 – 41; dále jen „Doporučení Komise“)
73. V souladu s definicemi obsaženými v Doporučení Komise je mikropodnikem podnik, který má méně než 10 zaměstnanců a roční obrát nebo rozvahu do 2 milionů EUR. Malý podnik pak má méně než 50 zaměstnanců a roční obrát nebo rozvahu do 10 milionů EUR a střední podnik méně než 250 zaměstnanců a roční obrát do 50 milionů EUR nebo rozvahu do 43 milionů EUR.
74. V bodu 9 odůvodnění Doporučení Komise je stanoveno, že *„[s] cílem lépe pochopit skutečné hospodářské postavení malých a středních podniků a odstranit z této kategorie skupiny podniků, jejichž hospodářská síla může překračovat sílu skutečných malých a středních podniků, je nutné rozlišovat mezi různými typy podniků podle toho, zda jsou nezávislé, zda mají podíly, které neznamenaají schopnost ovládat jiný podnik (partnerské podniky), nebo zda jsou to podniky navzájem propojené. Současná mezní hodnota uvedená v doporučení 96/280/ES ve výši 25 % pro podíl, pod nímž lze podnik považovat za nezávislý, zůstává zachována“*. V bodě 12 je dále stanoveno, že *„[v]e vhodných případech by se měly vzít v úvahu rovněž vztahy mezi podniky, které vznikají prostřednictvím fyzických osob, s cílem zajistit, aby výhody plynoucí malým a středním podnikům z různých pravidel nebo opatření mohly využívat pouze ty podniky, které je skutečně potřebují. Aby se přezkoumávání těchto situací snížilo na nejnutnější minimum, omezilo se zohledňování těchto vztahů na relevantní trhy nebo na sousední trhy“*.
75. Z čl. 2 odst. 2 Nařízení Komise č. 702/2014 se podává následující definice: „mikropodniky, malými a středními podniky“ nebo „MSP“ se rozumí podniky, které splňují kritéria stanovená v příloze I“.
76. Podle čl. 1 Přílohy se podnikem „rozumí každý subjekt vykonávající hospodářskou činnost, bez ohledu na jeho právní formu. K těmto subjektům patří zejména osoby samostatně výdělečně činné a rodinné podniky vykonávající řemeslné či jiné činnosti a obchodní společnosti nebo sdružení, která běžně vykonávají hospodářskou činnost“.
77. Z čl. 2 odst. 1 Přílohy I se podává, že *„[k]ategorie mikropodniků, malých a středních podniků (MSP) je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrát*

nepřesahuje 50 milionů EUR nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 milionů EUR“.

78. Podle čl. 3 odst. 1 Přílohy I jsou tzv. nezávislémi podniky „všechny podniky, které nejsou zařazeny mezi partnerské podniky ve smyslu odstavce 2 ani mezi propojené podniky ve smyslu odstavce 3“. Z odstavce 2 téhož článku se podává, že tzv. partnerskými podniky jsou „všechny podniky, které nejsou zařazeny mezi propojené podniky ve smyslu odstavce 3 a mezi nimiž existuje následující vztah: podnik (mateřský podnik) vlastní sám nebo společně s jedním či více propojenými podniky ve smyslu odstavce 3, alespoň 25 % procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku (dceřiný podnik)“.
79. Podle čl. 3 odst. 3 Přílohy I se pak tzv. propojenými podniky rozumějí „podniky, mezi nimiž existuje některý z následujících vztahů:
 - a) podnik vlastní většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v jiném podniku;
 - b) podnik má právo jmenovat nebo odvolávat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku;
 - c) podnik má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo na základě ustanovení v zakladatelské listině, společenské smlouvě nebo ve stanovách tohoto podniku;
 - d) podnik, který je akcionářem nebo společníkem jiného podniku, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného podniku, většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v daném podniku“
80. Ze třetího pododstavce téhož odstavce se dále podává, že „[p]odniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně, jsou taktéž považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích“.
81. V článku 4 odst. 1. Přílohy I je pak stanoveno, že „[ú]daji použitými při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních hodnot jsou údaje týkající se posledního schváleného účetního období vypočtené za období jednoho kalendářního roku. Tyto údaje jsou brány v potaz ode dne účetní závěrky. Částka zvolená za výši obrátu je vypočítána bez daně z přidané hodnoty (DPH) a bez dalších nepřímých daní“. Z odstavce 2 téhož článku se pak podává, že „[v] případech, kdy podnik ke dni účetní závěrky zjistí, že počet jeho zaměstnanců za dané roční období překročil v jednom či druhém směru prahy pro počet pracovníků nebo finanční prahy uvedené v článku 2, nepovede tato skutečnost ke ztrátě či získání postavení středního nebo malého podniku či mikropodniku, jestliže tyto prahy nejsou překročeny po dobu dvou po sobě jdoucích účetních období“.
82. Z relevantní judikatury je třeba uvést rozhodnutí NUW, kdy Komise posuzovala poskytnutí regionální podpory společnosti Nordbrandenburger Umesterungs-Werke, resp. prověřovala, zda daná společnost splňuje kritéria malého a středního podniku a zda by mohla splňovat podmínky pro zvýšení intenzity podpory. Zdůraznila, že pojem „podnik“ nevyžaduje, aby byl příjemce omezen na samostatný právní subjekt, může se vztahovat také na hospodářskou skupinu podniků, která je rozsáhlejší, přičemž podniky lze považovat za spojené, pokud je spojuje jedna fyzická osoba a jestliže působí na stejném trhu nebo na příbuzných trzích. Komise zdůraznila, že považuje za nutné za tímto účelem zkoumat faktory jako strukturu podílů, identitu jednatelů, stupeň hospodářského propojení a všechny ostatní vztahy příslušných podniků. Jako hlavní kritérium pro analýzu práva kontroly v podniku pak uvedla strukturu vlastnictví. Na základě rozsáhlé

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

analýzy pak Komise dospěla k závěru, že společnost NUW a skupina Sauter (sdružující referenční podniky) tvoří malý a střední podnik ve smyslu definice doporučení Komise, a že tudíž netrpí typickými nevýhodami malých a středních podniků a nejsou tedy jako celek oprávněni získat bonus pro malý a střední podnik.

83. Posuzováním propojení podniků se zabýval Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) v rozsudku *HaTeFo GmbH* (uváděném rovněž již v předchozím rozsudku ze dne 6. 4. 2020, č. j. 18 A 110/2021-65). V uvedeném případě se přitom jednalo o posouzení propojení dvou podniků, kdy mezi osobami A, B a D vlastníci tyto podniky existoval příbuzenský vztah, přičemž obě společnosti byly souběžně řízeny osobami A a C. SDEU konstatoval, že *„(...) účelem definice propojených podniků je lépe pochopit skutečné hospodářské postavení MSP a vyloučit, aby byly jako MSP kvalifikovány skupiny podniků, jejichž hospodářská moc může překračovat moc skutečných MSP, s cílem vyhradit výhody vyplývající pro kategorii MPS z různých pravidel nebo opatření pouze těm podnikům, které je opravdu potřebují. Tyto body odůvodnění rovněž stanoví, že proto, aby se zkoumání těchto vztahů existujících mezi podniky prostřednictvím fyzických osob omezilo na striktní minimum, je třeba omezit zohledňování těchto vztahů na případy, kdy jsou tyto podniky činné na stejném dotčeném trhu nebo na sousedních trzích“*. SDEU dále zdůraznil, že *definice malého a středního podniku musí být vykládána striktně, a tedy je nutné zkoumat strukturu malých a středních podniků, které tvoří ekonomickou skupinu, jejíž síla přesahuje sílu takového podniku a dbát na to, aby definice malého a středního podniku nebyla obcházena z ryze formálních důvodů. Dovodil, že podmínka, aby fyzické osoby jednaly společně, je splněna, „(...) pokud tyto osoby ladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotýkajících podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Splnění této podmínky závisí na okolnostech dané věci a nutně není podřízeno existenci smluvních vztahů mezi těmito osobami ani konstatování jejich záměru obcházet definici malého a středního podniku“*. Uzavřel nicméně, že podniky mohou být považovány za „propojené“ ve smyslu shora uvedeného článku, pokud z analýzy právních i hospodářských vztahů mezi nimi vyplývá, že prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob, které jednají společně, tvoří jedinou hospodářskou entitu, ačkoliv formálně neudržují některý ze vztahů uvedených pod písmeny a) – d) čl. 3 odst. 3 Přílohy I.
84. Poskytování státní podpory je oblastí, která je regulovaná na úrovni Evropské unie. V projednávané věci možnost poskytnutí podpory žalovaným vychází z nařízení č. 651/2014. Příloha I tohoto nařízení stanoví kritéria rozhodující pro posouzení, zda žadatel o podporu splňuje definici malého a středního podniku. Definice obsažená v Příloze I pak přímo koresponduje s doporučením Komise. Aby podnik splňoval kritéria pro určení, že se jedná o malý a střední podnik, nesmí přesáhnout dané stropy, a to co do počtu zaměstnanců a ročního obrátu nebo bilanční sumy roční rozvahy. Tato kritéria je nutné posuzovat u nezávislého podniku, tj. podniku, který není ve smyslu Přílohy I (doporučení Komise) podnikem partnerským (podnik vlastní 25–50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku), nebo podnikem propojeným (podnik vlastní více než 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku). U posuzování propojenosti podniků je pak možné rovněž zohlednit naplnění daných podmínek prostřednictvím fyzické osoby, nebo prostřednictvím fyzických osob, pokud jednají společně a pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Za předpokladu, že se jedná o partnerský nebo propojený podnik, je nutné shora daná kritéria (počet zaměstnanců, obrát, či bilanční sumu roční rozvahy) započítat do celkové velikosti podniku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

85. Žalobci lze přisvědčit, že uživatelská příručka není závaznou právní normou. Příručka k použití definice malých a středních podniků slouží jako obecné vodítko pro žadatele a příjemce v Operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (dále jen „OPPIK“) a jiné zúčastněné strany při uplatňování Definice MSP. Příručka nemá právní účinek. Závazným podkladem pro určení velikosti podniku je Příloha č. 1 Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem. To však neznamená, že její užití je v činnosti žalovaného vyloučeno.
86. V samotné příručce je uvedeno: *„Jelikož průměrný evropský podnik zaměstnává nejvýše šest lidí, většinu z nich lze pokládat za malý nebo střední podnik. Nová definice však přiblíží k možným vztahům s jinými podniky. V některých případech mohou tyto vztahy, zejména pokud představují významné finanční vazby s jinými podniky, znamenat, že podnik není malým ani středním podnikem. Tato příručka je určena především dvěma skupinám. K první patří podnikatelé, kteří provozují mikropodnik, malý nebo střední podnik a kteří chtějí žádat o granty nebo půjčky určené pro malé a střední podniky. Tito podnikatelé mohou také chtít vědět, zda splňují kritéria, aby mohli využít zvláštních právních předpisů pro malé a střední podniky. Druhou skupinou jsou evropští, státní, regionální a místní úředníci, kteří vypracovávají a spravují různé režimy, zpracovávají žádosti a zajišťují, aby podniky splňovaly kritéria způsobilosti pro podporu.“*
87. Ve věci T-745/17, Kerkosand spol. s r. o. proti Evropské komisi je uvedeno: *„v tomto ohledu stačí uvést, že „Uživatelská příručka k definici malých a středních podniků“, na kterou napadené rozhodnutí ostatně neodkazuje, nepředstavuje právně závazný text, který by se mohl odchýlit od závazného pravidla uvedeného v čl. 4 odst. 2 přílohy I nařízení č. 651/2014 nebo omezit jeho dosah. Stejně tak v „prohlášení o vyloučení odpovědnosti“ uvedeném na její straně 2 je upřesněno, že daná příručka „slouží jako obecné vodítko pro podnikatele a jiné zúčastněné strany při uplatňování definice malých a středních podniků“, ale že „nemá právní účinek a Komisi nijak nezavazuje“, jelikož doporučení k malým a středním podnikům je „jediným závazným podkladem pro určení podmínek týkajících se způsobilosti jakožto MSP“. (bod 90)*
88. Ačkoliv tedy uživatelská příručka není pramenem práva, její použití nečiní napadené rozhodnutí nezákonným. Tato příručka slouží jak příjemcům dotací, tak i subjektům, které o jejich přidělování rozhodují. Jejím cílem je zefektivnění procesu přidělování dotací a objektivizace podmínek, za níž je dotace přiznána. Žalovaný tedy nepochybil, pokud se podmínkami, které tato příručka stanoví, řídil, leda že by bylo zjištěno, že při její aplikaci vybočil z mezí, které vyplývají ze závazné právní normy, tedy z Přílohy č. 1 Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 (z níž je výše podrobně citováno).
89. Klíčový závěr pro posouzení věci vyplývá z citovaného rozsudku *HaTeFo GmbH*. Podmínka, aby fyzické osoby jednaly společně, je splněna, „(...) pokud tyto osoby ladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Splnění této podmínky závisí na okolnostech dané věci a nutně není podřízeno existenci smluvních vztahů mezi těmito osobami ani konstatování jejich záměru obcházet definici malého a středního podniku.
90. SDEU v rozsudku dále uvádí: *„účelem definice propojených podniků je lépe pochopit skutečné hospodářské postavení MPS a vyloučit, aby byly jako MSP kvalifikovány skupiny podniků, jejichž hospodářská moc může překračovat moc skutečných MPS, s cílem vyhradit výhody*

vyplývající pro kategorii MPS z různých pravidel nebo opatření pouze těm podnikům, které je opravdu potřebují. Tyto body odůvodnění rovněž stanoví, že proto, aby se zkoumání těchto vztahů existujících mezi podniky prostřednictvím fyzických osob omezilo na striktní minimum, je třeba omezit zohledňování těchto vztahů na případy, kdy jsou tyto podniky činné na stejném dotčeném trhu nebo na sousedních trzích“ (..)Článek 3 odst. 3 čtvrtý pododstavec přílohy doporučení MSP je tedy třeba vykládat ve světle tohoto cíle, aby podniky, které formálně neudržují některý ze vztahů připomenutých v bodě 28 tohoto rozsudku, ale které přesto mohou být – vzhledem k úloze, jíž hraje fyzická osoba nebo skupina fyzických osob, které jednají společně – považovány za jedinou hospodářskou entitu, musely být rovněž považovány za propojené podniky ve smyslu uvedeného ustanovení, pokud své činnosti nebo jejich část provozují na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích“.

91. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že prahové hodnoty podmínky MSP byly u žalobce překročeny ve sledovaném období v tomto rozsahu:

V roce 2018 měl roční obrat ve výši 91 364,95 tis. EUR, bilanční suma (velikost aktiv) činila 56 954,93 EUR a měl 718 zaměstnanců.

V roce 2019 měl roční obrat ve výši 30 314,40 tis. EUR, bilanční suma činila 29 464,07 tis. EUR a měl 294 zaměstnanců.

V roce 2020 byl roční obrat 98 129,90 tis. EUR, bilanční suma 55 643,50 tis. EUR a zaměstnanců bylo 569.

92. Městský soud v žalobní argumentaci postrádá oponentní tvrzení – žalobce neuvedl, jakého ročního obratu a bilanční sumy v rozhodném období skutečně dosáhl a kolik měl zaměstnanců. Soud proto zaměřil svou pozornost na ověření, zda zjištění žalovaného má oporu v podkladech, které jsou obsahem správního spisu.
93. Součástí správního spisu je přehled – Skupina BRAMKO – číselné ukazatele podniku.
94. V rámci předkládání podkladů k podané žádosti žalobce žalovanému zaslal několik listin, v nichž poskytoval žalovaným vyžádané informace. Tyto odpovědi jsou součástí správního spisu a vyplývá z nich následující: co se týče počtu zaměstnanců, společnost Ing. P. P. v roce 2018, 2019 neměla žádné zaměstnance, v roce 2020 dva s dohodou o provedení práce. Společnost Camposol měla v letech 2018 a 2019 147 zaměstnanců, v roce 2020 167 zaměstnanců. Dále žalobce potvrdil příbuzenský vztah k osobám J. P., M. P. a Ing. P. P. Ing. V. M. pracoval jako agronom ve společnosti P. P. BRAMKO a byl též smluvním agronomem pro firmy Semická a Ing. P. P. Š. B. se stal technickým ředitelem družstva BRAMKO CZ a rovněž byl jednatelem ve společnosti Semická a předsedou družstva ve společnosti Zemědělské družstvo Pojizeří. J. H. se stal hlavním nákupčím zboží družstvu BRAMKO CZ a jedním z jednatelů společnosti Agáta. Ing. E. K. pracovala ve firmě Bruinsma a byla agronomkou pro firmy P. P. – BRAMKO, Semická a Ing. P. P. E. B. pracovala jako účetní pro firmu P. P. BRAMKO a pro společnost Semická pracovala od jejího přepisu do roku 2020, kdy její agendu převzala jiná účetní. K. K. nastoupila na pozici dotační specialistky družstva BRAMKO v roce 2020 a působila v ní až do dne 30. 11. 2021. Dále zpracovávala a podávala dotační projekty i ostatním členům družstva BRAMKO CZ, jako například P. P. – BRAMKO, Ing. P. P., Semická, AGÁTA, BRAMKO, Zemědělské družstvo Pojizeří a Bruinsma Czech.
95. Z uvedeného je zřejmé, že firmy P. P. BRAMKO s.r.o., Semická, AGÁTA, BRAMKO CZ, Brinsma Czech byly propojeny jednak v důsledku rodinných vazeb – rodiče x děti,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jednak osobami pro tyto společnosti pracujícími na základě pracovních nebo obdobných právních vztahů.

96. Podle notářského zápisu sepsaného dne 20. 11. 2018, je součástí stanov družstva BRAMKO CZ podle článku III vymezení jeho cílů, a to zejména zajištění plánování produkce a její přizpůsobení poptávce, zejména pokud jde o jakost a množství soustředění, nabídky a uvádění produktů vyprodukovaných jeho členy na trh mimo jiné prostřednictvím přímého prodeje a podpora a poskytování technické pomoci pro používání pěstitelských postupů a technologií produkce šetrných životním prostředím.
97. Součástí spisového materiálu jsou rovněž zápisy z jednání členské schůze družstva BRAMKO CZ ze dne 12. 9. 2018 a 25. 10. 2018. Podle zápisu ze dne 12. 9. 2018 došlo k vyloučení členů družstva, a to v důsledku rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu, který družstvu odebral uznání za nadnárodní organizaci producentů, v důsledku toho z družstva vystoupili členové P. P., AGÁTA, Semická, neboť společníci těchto producentů byli personálně propojeni, šlo o členy jedné rodiny. Při členské schůzi konané dne 25. 10. 2018 byli jako členové družstva BRAMKO CZ přijati mimo jiné společnosti AGÁTA, Semická, Ing. P. P. Současně při této schůzi bylo rozhodnuto, že volné prostředky z operačního programu budou použity na financování nové posklizňové linky ve společnosti CAMPOSOL.
98. Tyto listiny dokládají úzkou provázanost uvedených společností, jakož i finanční podporu společnosti CAMPOSOL.
99. Žalobce v rámci podání žádosti zaslal žalovanému tabulku s uvedením vlastnické struktury společnosti CAMPOSOL v jednotlivých obdobích, ze kterých se podává, že P. P. starší a P. P. ml. část roku 2018 vlastnili 74 % a 26 %. Část roku 2020 P. P. ml. 69 %, M. P. 31 %; od 9. 9. 2020 do 31. 12. 2020 P. P. ml. 62 %, M. P. 28 %, družstvo BRAMKO CZ 10 %. Tyto skutečnosti pak byly doloženy též výpisem z obchodního rejstříku této společnosti s vyznačením vlastnické struktury této společnosti, přičemž rozvaha a výkaz zisku a ztrát byly doloženy účetními výkazy v rozhodném období za hospodářský rok.
100. Součástí správního spisu je rovněž zápis z jednání členské schůze družstva BRAMKO CZ konané dne 19. 6. 2019, v níž bylo mimo jiné odsouhlaseno, že družstvo se bude finančně podílet na nákladech za nájemné ve výši 50 % za nově obhospodařované zemědělské půdy členem družstva CAMPOSOL II. Z prezenční listiny z členské schůze družstva BRAMKO CZ, konané dne 29. 8. 2018 vyplývá, že členy tohoto družstva byli k tomuto datu P. P. BRAMKO, BRAMKO s.r.o., AGÁTA, Ing. P. P., R. S., Semická, CAMPOSOL II, J. N. Zderaz. Zemědělské družstvo Agro Kadaň, zelenina Polabí. Žalobce rovněž předložil žalovanému seznam členů družstva BRAMKO CZ ke dni 30. 8. 2019, kdy členy družstva byly tyto osoby P. P. BRAMKO, R. S., BRAMKO s.r.o. CAMPOSOL II, J. N. Agro Kadaň, Zderaz, Zemědělské družstvo Ing. P. P., AGÁTA, Semická, Zelenina Polabí. Na základě usnesení členské schůze konané ze 25. 6. 2020 byly dále jako členové družstva přijati mimo jiné Bruinsma Czech.
101. Součástí spisové dokumentace je rovněž překlad z výpisu z obchodního rejstříku společnosti CAMPOSOL II, z něhož vyplývá skutečnost, že P. P. byl podílníkem a společníkem této společnosti, přičemž předložený zápis obsahuje rovněž údaje o výši těchto podílů včetně jejich hodnoty v eurech.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

102. Jak vyplývá ze shora citované judikatury, definice malého a středního podniku musí být vykládána striktně a za zohlednění cíle vyhradit výhody vyplývající pro kategorii malých a středních podniků pouze těm podnikům, které je opravdu potřebují, přičemž samotný závěr o propojenosti podniků musí být učiněn na základě důkladné analýzy právních a hospodářských vztahů, ze které lze dovodit právní riziko, že konkrétní podnik nesplňuje kritéria způsobilosti pro podporu. Nemusí být při tom prokázáno, že dotčené podniky jsou provázány smluvně, či že účelově obcházejí kritéria stanovená Nařízením, aby dosáhly statusu MSP a mohly uplatňovat nárok na přiznání dotace. Posouzení kritéria propojenosti je nezbytné pro závěr, zda žadatel splňuje definici MSP, přičemž takové posouzení nezasahuje a ani zasahovat nemůže do ústavní ochrany rodiny.
103. Právo na rodinu se do české legislativy dostává skrz Listinu základních práv a svobod, která stanovuje ochranu rodiny, práva dětí, práva rodičů a zvláštní péči o těhotné ženy. (čl 32 Listiny) Hlavními pojmy uskutečňování práva na rodinu jsou ochrana a podpora:
- Ochrana zahrnuje povinnost bránit právo občanů na svobodu volby partnera při založení rodiny a proti rodinnému násilí.
 - Podporou státu se rozumí jeho povinnost podle potřeby rodinám poskytovat: rodinné poradenství a právní ochranu, dávky či daňové úlevy a další ekonomickou podporu, jako např. podporovat bydlení pro rodiny a podporovat rodiny v jejich úsilí o výchovu dětí i jinými vhodnými přiměřenými prostředky a relevantními službami
104. Viděno v uvedeném kontextu soudu zcela uniká, jak by žalovaný svým rozhodnutím vůbec mohl do uvedených práv žalobce, potažmo jeho rodiny, zasáhnout.
105. V posuzované věci se osmý senát městského soudu neztotožňuje se závěry, které dříve zaujal osmnáctý senát v rozsudku ze dne 6. 4. 2020, č. j. 18 A 110/2021-65. Na poskytnutí dotace není právní nárok. Je to primárně žadatel o dotaci, kterého stíhá povinnost tvrzení a rovněž důkazní břemeno, že splňuje podmínky malého a středního podniku. Žalovaný je přitom místem, které rozhoduje o přiznání dotace, ovšem pouze na základě žádosti a k ní přiložených podkladů ze strany žadatelů a má jen velmi omezené možnosti, jak správnost údajů v žádosti ověřit. Žalovaný není nadán pravomocí provádět rozsáhlé vyšetřování a zásadně se musí spolehnout pouze na údaje z otevřených zdrojů a skutečnosti, které uvádí sám žadatel. Pokud žalovaný v rámci své činnosti shledá okolnosti, které jsou s to zpochybnit, že žadatel splňuje podmínky pro přiznání dotace (k tomu, aby dotace poskytnuta nebyla, při tom postačuje, pokud žalovaný shledá existenci právního rizika nesplnění podmínek pro poskytnutí dotace), není to žalovaný, ale právě žadatel, který je povinen tyto zjištěné okolnosti vyvracet a prokázat, že podmínky pro poskytnutí dotace splňuje.
106. Žalovaný vyhodnotil, že v případě žalobce je uvedené právní riziko dáno. Jeho závěry mají oporu ve spisovém materiálu. Žalovaný souladně s úpravou danou Nařízením a vyplývající ze soudní judikatury zaměřil svou pozornost na provázanost shora uvedených podniků. Městský soud se ztotožňuje se závěry, které z napadeného rozhodnutí vyplývají. Tato provázanost zjevně vyplývá z rodinných vazeb všech členů skupiny BRAMKO, jejich shodného postupu při řešení konkrétních okolností podnikání (viz zejm. body 96, 97 a 100 rozsudku), zaměstnávání stejných osob na podobných pracovních pozicích, pěstování totožných plodin, vzájemná finanční podpora. Oproti argumentaci, kterou uplatnil žalovaný, je totiž nezbytné posoudit zjištěné jednotlivé skutečnosti v jejich celistvosti.

Odděleně lze dát žalobci za pravdu v tom, že společné bydliště, nebo skutečnost, že jsou pěstovány určité jednotlivé plodiny shodně, ještě nemusí vést k závěru o propojenosti podniků. Tento závěr však vyplývá ze všech zjištěných okolností, resp. v jejich vzájemných souvislostech. Jak vyplývá ze shora citovaného rozsudku *HaTeFo GmbH* postačuje, pokud společně jednající osoby ladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků, což je v projednávané věci prokázáno nade vší pochybnost.

107. Městský soud v Praze shrnuje, že na poskytnutí dotace principiálně není právní nárok. Žalobce neprokázal, že je samostatným a samostatně podnikajícím subjektem v oblasti zemědělské prvovýroby a že splňuje kritéria malého a středního podniku ve smyslu článku čl. 2 odst. 2 Nařízení Komise ve spojení s čl. 2 odst. 1 Přílohy I a je tedy oprávněn předmětnou dotaci čerpat. Závěr žalovaného o existenci právního rizika má oporu v důkazech, které byly v rámci jeho šetření obstarány a je v souladu jak s právní úpravou, tak i judikaturou správních soudů a SDEU.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

108. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým byly námitky žalobce zamítnuty, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
109. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. dubna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu